

man nedlægger eftersøgningsafdelingen, når der tværtimod er brug for, at eftersøgningen efter flygtede fanger opprioriteres. Spørgeren håber derfor, at ministeren vil sikre denne forøgede indsats ved blandt andet at bevare Rigspolitiets Eftersøgningsafdeling.

Svar (4/ 8 2000)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet Rigspolitechefen om en udtalelse.

Når denne udtalelse foreligger, vil jeg vende tilbage til sagen.

Spm. nr. S 3394

Til justitsministeren (26/7 2000) af:

Peter Skaarup (DF):

»Kan ministeren give oplysninger om det vurderingsforløb, der førte til, at Kriminalforsorgen vurderede en person, idømt 10 års fængsel for manddrab, til at skulle afsone i et åbent fængsel (Jyderup Statsfængsel) sagens omstændigheder taget i betragtning, og er ministeren enig i, at Kriminalforsorgens vurdering er forkert og bør revurderes og er ministeren enig i, at eksemplet afslører visse svagheder i Kriminalforsorgens vurderingsanalyse af de enkelte personer, og at der burde have været udvist større grundighed?«

Begrundelse

En person er dømt 10 års fængsel for manddrab. Personen dræbte sin kone med knivstik i ryggen og skar derefter hendes hals over, alt sammen for øjnene af parrets barn. I årene forud for drabet havde personen gentagne gange rettet trusler mod den nu dræbte og dennes familie, og personen var tillige blevet anmeldt til politiet for vold. Det endte altså med, at personen gjorde alvor af truslerne og dræbte datteren.

Personen har under efterforskningen og sagen siddet varetægtsfængslet i 9 måneder, og personen er herefter af Kriminalforsorgen vurderet til anbringelse i et åbent fængsel. Forældrene til den dræbte er stærkt stødt over an-

bringelsen i et åbent fængsel og sidder sammen med barnet til den dræbte tilbage med frygt for fremtiden. Personen/faderen er tilmed anbragt i et åbent fængsel tæt på de pårørendes bopæl, hvilket naturligvis giver anledning til visse bekymringer og spekulationer mht. morderens fremtidige udgang og prøveløsladelse m.v.

Justitsministeren har i svar på spørgsmål nr. S 3126 meddelt, at Kriminalforsorgen har oplyst, at forsorgen ikke vurderede, at personen havde en farlighed, der gjorde, at personen skulle afsone i et lukket fængsel.

Spørgeren finder på baggrund af sagens omstændigheder, at Kriminalforsorgens vurdering og gennemgang af personen, der skal indsættes til afsoning i forsorgens anstalter, har været for svag og lemfældig i hvert fald i dette tilfælde. Af svaret bedes fremgå

- 1) oplysninger om de vurderingsforløb, der førte til, at Kriminalforsorgen anbragte en farlig morder med 10 års fængsel på bagen til afsoning i et åbent fængsel,
- 2) om ministeren finder, at Kriminalforsorgens vurdering af morderen var forkert,
- 3) om ministeren vil opfordre Kriminalforsorgen til at revurdere den konkrete personanbringelse, samt
- 4) om ministeren er enig med spørgeren i, at eksemplet afslører svagheder i Kriminalforsorgens vurderingsanalyse af de enkelte personer, og at der burde have været udvist større grundighed.

Svar (8/ 8 2000)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg finder det rigtigst ikke nærmere at redegøre for den omhandlede strafafsoners konkrete forhold.

Om procedurerne i forbindelse med anbringelse af personer, der er idømt længere straffe for manddrab, har Direktoratet for Kriminalforsorgen oplyst, at vurderingen om afsoningssted sker på grundlag af en række erklæringer om den dømte, på arresthusets erfaringer med den pågældende under en eventuel forudgående varetægtsfængsling, på dommen og længden af den idømte straf, eventuelle tidligere afsoninger og eventuel tidligere kriminalitet.

Hvilke erklæringer, der indhentes, afhænger til dels af den pågældende person og forholdene omkring den kriminelle handling. De erklæringer, der normalt inddrages i vurderingsgrund-